

РЕШЕНИЕ

№ 9972

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 24.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12413** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на К. К. М. от [населено място], чрез адв. А., срещу Решение № 1040-21-283/05.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-5857-4/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-5/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-6/03.04.2023 г., издадени от ръководителя по осигуряването за безработица.

В жалбата се излагат твърдения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при постановяване на оспореното решение, както и неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона.

Жалбоподателя оспорва изцяло изводите на решаващия административен орган, че няма качество на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО във връзка с чл. 10, ал. 1 от КСО. Сочи се още, че К. М. е назначен при „Оушън хол“ ЕООД като автомонтъор с трудови договори № 12/17.01.2018 г. и № 23/01.04.2019 г. и е постъпил на работа още на датата на сключване на първия трудов договор. Трудовият договор е прекратен със заповед на работодателя от 26.03.2020 г., следователно за периода 17.01.2018 г. - 25.03.2020 г. жалбоподателя е имал качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10 КСО, доколкото е започнал упражняване на трудова дейност на 17.01.2018 г. и са внасяни или дължими осигурителни вноски.

Твърдението, че дружеството-работодател не е упражнявало търговска дейност според жалбоподателя е неоснователно и се опровергава и от подадените в ТРРЮЛНЦ годишни финансови отчети за периода 2018 г. — 2020 г. От същите се установява, че през 2018 г. дружеството-работодател е имало нетни приходи от услуги в размер на 171 000 лева, през 2019 г. — 126 000 лв. и през годината на прекратяване на трудовия договор 2020 г. — 38000 лева, като спадът в оборота е довел до нуждата от прекратяване на трудовото правоотношение.

Претендира се отмяна на оспореното решение и потвърдените с него три броя разпореждания на ръководителя по осигуряването за безработица, както и присъждане на разноски.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, Трето отделение, 7-ми състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 16.04.2020 г. К. М. е поискал отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложил заповед № 21/26.03.2020 г., издадена от осигурител "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 26.03.2020 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда.

С разпореждане № 212-00-5857-1 от 18.05.2020 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО на К. М. е отпуснато ПОБ за периода от 26.03.2020 г. до 25.09.2020 г. в размер на 51,10 лв. дневно.

С разпореждане № 212-00-5857-2 от 18.05.2020 г. на длъжностното лице по чл.54ж, ал.1 от КСО изплащането на отпуснатото ПОБ е спряно на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 1 от КСО, считано от 26.03.2020 г., с оглед дължимото обезщетение за оставане без работа.

На основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 3 от КСО, с разпореждане № 212- 00-5857-3 от 18.05.2020 г. на длъжностното лице по чл.54ж, ал. 1 от КСО, след изтичане периода на обезщетението за оставане без работа е възобновено изплащането на отпуснатото ПОБ за периода от 26.04.2020 г. до 25.10.2020 г., в размер 51.10 лв. дневно.

Във връзка с констатирани нарушения на осигурителното законодателство по отношение на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД е установено, че дружеството не е внасяло осигурителни вноски във фондовете на ДОО, като същевременно се извършвани разходи от фондовете на ДОО.

Осъществен е последващ контрол на осигурителя по разходите на държавното обществено осигуряване, приключил с Констативен протокол (КП) №КП-5-21-01155018 от 28.06.2022 г., изготвен от контролен орган при ТП на НОИ-С. град, в който са отразени и резултатите от приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции, в т.ч. Национална агенция за приходите, от който се установява следното:

С писмо вх. № 1030-21-1131/2021 г. от ТД на НАП е постъпил сигнал за „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за предприемане на действия по компетентност, на подадени чрез дружеството декларации Обр. № 6, като е отбелязано, че дружеството има задължения за ЗОВ за периода м. 04.2015 г. – м. 07.2021 г. в особено големи размери - 207 230.00 лв.

При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че дружеството няма имущество, с което да се обезпечат задълженията, няма деклариран и открит банкови сметки: deregистрирано е по ЗДДС на 11.04.2016 г.; има регистрирано фискално устройство с последно регистриран оборот м. 05.2017 г., както и че е регистрирало общо 25 бр. трудови договори, като някои от служителите са осигурявани на максималния осигурителен доход.

От страна на компетентните длъжностни лица от ТД на НАП е формиран извода, че няма данни ”ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да е извършвало дейност.

В хода на проверката е установено е, че осигурителят е вписан в ТР на 28.01.2014 г. като еднолично дружество с ограничена отговорност "ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с едноличен собственик на капитала и управител - Е. В. Б., с предмет на дейност - търговия с всякакъв вид стоки и услуги, транспортна дейност, търговско представителство и посредничество, реклама, консултантски услуги, хотелиерство, ресторантьорство, както и всяка друга дейност, незабранена от закона.

От 14.10.2014 г. в ТР за управител и едноличен собственик на "ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД е вписан Х. Я. Р..

От 17.11.2015 г. в ТР е вписан едноличен собственик на капитала и управляващ - Р. В. Г. /по данни от ТР лицето е собственик/управител на 6 дружества/ и нов адрес по седалище на дружеството - [населено място], р-н В., [жк], [улица].

От 23.12.2015 г. е обявен нов адрес за кореспонденция с НАП - [населено място], р-н Л., [жк], [жилищен адрес] партер.

С писмо изх. № 1030-21-1131#1/17.11.2021 г. до ТД на НАП - С., на основание чл. 44. ал. 1 и във вр. с чл. 36 от АПК. чл. 74 и 75 от ДОПК, е поискано предприемане на необходимите действия в рамките на предоставената им компетентност, както и предоставяне на информация за: годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък с деклариран приходи и разходи, съгласно счетоводното законодателство от страна на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД; налични към тях ГФО за периодите от 2014 г. до момента на извършване на проверката; регистрирани фискални устройства и съответно регистриран оборот; регистрирани търговски обекти от страна на “ОУШЪН ХОЛ” ЕООД, на какъв адрес и с какъв предмет на дейност: начин на подаване на данните по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО. В случай, че данните се подават с КЕП да се посочи на чие име е регистриран, както и вписаните в него контактни данни.

В писмото до ТД на НАП изрично е поискано компетентното им становище, извършвало ли е дружеството стопанска дейност по смисъла на Търговския закон /ТЗ/, респективно имало ли е необходимост от наемане на лица по трудови правоотношения и извършваш ли са те трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда КСО.

В отговор на предприетите действия, с писмо с вх. № 1030-21-1131#3/29.11.2021 г. /л. 133 и сл./ от ТД на НАП- С. е предоставена следната информация: За дружеството – работодател има подадени по електронен път с КЕП ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2014 г. до 2020 г. с деклариран приходи, разходи и счетоводен резултат.

В данъчните декларации за 2016 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. е посочено в част 2 - "Идентификационни данни за данъчно задълженото лице, т. 9 „Данни за съставителя на годишния финансов отчет" е вписано дружество "СУПЕР ФАСТ" ЕИК[ЕИК], а за 2017 г. - "КАМИНКС", ЕИК[ЕИК]. Дружеството има регистрирано фискално устройство № DY263330 с номер на фискална памет № 36482834, дата на въвеждане в експлоатация 24.02.2014 г. и дата на изтичане на контракта - 22.07.2017 г. Вписан тип на обекта: "обект за предоставяне на услуги по превоз на товари", наименование на населеното място: [населено място], общ. Столична, район „В.“, [жк], бл. 507. вх. Б, ет. 7, ап. 43 /офис/; Няма данни за подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за периода 2014 – 2021 г. Данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подавани чрез дружеството по електронен път с КЕП. Входираны заявления за подаване на документи по електронен път с КЕП: 2014 г. - 2015 г. - Е. В. Б., Х. Я. Р., Р. В. Г.: от дати 31.02.2017 г. и 16.11.2018 г. - Р. В. Г..

Извършена е проверка за факти и обстоятелства /ПУФО/ № 222201717150988-073-001/21.11.2017 г. /л. 177-179/, при която от контролните органи при ТД на НАП е установено следното:

-относно финансиране на дейността - представени писмени обяснения от управителя на дружеството, че фирмата финансира дейността си "със средства на управителя, вид лични спестявания":

-търговски обекти - дружеството не разполага със собствени търговски и офис помещения. Декларирано е, че не притежава движими и недвижими вещи:

-няма данни за декларирани МПС съгласно предоставени данни от КАТ;

-дружеството е дерегистрирано по ЗДДС на основание чл. 10б, ал. 2, т. 2, буква "б" във връзка с чл. 176, т. 7 от ЗДДС. От дружеството е ползван данъчен кредит за покупка на стоки/услуги от рискови или нерегистрирани по ЗДДС контрагенти;

-налични изискуеми задължения по образувано ИД №[ЕИК]/2016 в размер на 39366,06 лева.

В Констативния протокол от 28.06.2022 г. , приложен по делото, е отбелязано също така, че по отношение на регистрираното фискално устройство на адрес: [населено място], общ. Столична, р-н В., [жк], [жилищен адрес] /офис/ е установено, че цитираният адрес е идентичен с личния адрес на Е. В. Б. - управител до 13.10.2014 г. на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД. След тази дата не става ясно къде и на какъв търговски обект/офис/помещение е използвано фискалното устройство, и въобще използвано ли е по повод осъществявана стопанска дейност от "ОУШЪН ХОЛ"ЕООД или от трето неизвестно дружество.

След справка в информационната система на НОИ е установено, че Р. В. Г. е лице с нисък социален статус, няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството му на управител на "ОУШЪН ХОЛ" ЕООД. За същия не са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, както и не са подавани данни по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО чрез други дружества.

Предвид възложена проверка по разходите на ДОО на трето дружество, чийто управител и едноличен собственик на капитала е Р. Г., от контролните органи при ТП на НОИ- С. град са изпратени писма с изх. № Ц1043-21-740-48/27.10.2021 г. /л. 68/ и № Ц1043-21-740-49/22.02.2022 г. /69/ до СДВР за предприемане действия в рамките на предоставената им компетентност за осъществяване на контакт със същия.

В писмо вх. № Ц1043-21-740-50/22.03.2022 г. ВПД началникът на 6-то РУ към СДВР сочи, че е посетен адреса по седалище на дружеството, но не е установен Р. В.

Г..

На 14.04.2022 г. от контролния орган при ТП на НОИ – С. град са издадени Задължителни преписания № ЗД-1-21-01115854/14.04.2022 г. за представяне на документи от извършвана търговска дейност от дружеството и документи за лицата, назначени по трудови правоотношения, които са връчени на пълномощник – Й. П. Б. на 30.05.2022 г. В указания срок не са представени документи и/или писмени обяснения от управителя, респ. упълномощено лице от дружеството-осигурител.

Предвид установеното от извършените проверки от компетентните органи на НАП и НОИ, на дружество – работодател ”ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01155022/28.06.2022 г. за заличаване на неправомерно подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен ”01“ и ”04“ за 24 лица, за периода от м. 02.2014 г. до м. 09.2021 г. вкл., в т.ч. и за К. К. М. - за периода от 17.01.2018 г. до 25.03.2020 г. вкл.

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила Задължителни предписания, от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, в рамките на предоставената им от закона компетентност, са предприети действия за служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за указания период.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с процесното Разпореждане № 212-00-5857-4 от 03.04.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, е отменено Разпореждане № 22-00-5857-1/18.05.2020 г. за отпускане на ПОБ, а с Разпореждане № 212-00-5857-5 от 03.04.2023 г., е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, поради неизпълнени условията на чл. 54а от КСО.

Имайки предвид установените факти от извършената проверка, приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01155018/28.06.2022 г. и обстоятелството, че за периода от 17.01.2018 г. до 25.03.2020 г. вкл. жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1. т. 3 от ДР на КСО, и не отговаря на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО, ръководителят на осигуряването за безработица е приел, че изплатените суми за ПОБ за периода от 26.04.2020 г. до 25.10.2020 г. в размер на 6387.50 лв. /шест хиляди триста осемдесет и седем лв. и 50 ст./ - главница, следва да бъдат възстановени от К. К. М., на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

На основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО - поради получени нови данни, които имат значение за определяне правото, размера и срока на изплащане на ПОБ, е издадено и разпореждане № 212-00-5857-6 от 03.04.2023 г. е разпоредено на жалбоподателя да възстанови неоснователно изплатеното му ПОБ в размер на 6387,50 лв. - главница, за периода от 26.04.2020 г. до 25.10.2020 г.

Разпореждане № 212-00-5857-4/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-5/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-6/03.04.2023 г., издадени от ръководителя по осигуряването за безработица, са оспорени от К. М. и същите са потвърдени с Решение № 1040-21-283/05.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град. По постъпилата срещу това решение жалба е образувано настоящото съдебно производство.

С жалба с вх. № 1012-21-428/24.04.2023г., жалбоподателят е оспорил и трите разпореждания, издадени от ръководителя на осигуряването за безработица.

С Решение № 1040-21-283/05.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град предявените жалби са отхвърлени като неоснователни, а оспорените разпореждания са потвърдени като правилни и законосъобразни.

В хода на съдебното производство приета без оспорване административната преписка, както и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с която на М. Т. Б. са възложени функциите на административен орган по чл. 54,ж, ал. 1 и ал. 3 и във вр. чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Приети от съда са и представените от процесуалния представител на жалбоподателя писмени доказателства: отчет за приходи и разходи на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД за 2018 г. и 2020 г., трудов договор и допълнително споразумение, сключени с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, заповед за прекратяване на ТПО с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД /в оригинал/, трудова книжка /стр. 16 и 17/.

В хода на делото е разпитан в качеството му на свидетел К. А. Р., който заявява, че познава М., тъй като са приятели. Свидетелят сочи, че през периода 2018 г. – 2020 г. М. е работил като монтьор, карал е баничарка – бяла /но не си спомня до кога е карал същата/, на която пишело „Мобилен сервиз“, но няма представа за кого е работил, ходил е с него да си взема заплатата в Л. Свидетелят уточнява, че не е бил служител на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, няма взаимоотношения с тази фирма, не познава Р. В. Г.. По искане на жалбоподателя е разпитан и св. Д. Ш. К., който твърди, че са съседи с М. от 2017 г. и често са общували. Заявява, че знае, че жалбоподателя М. е работил за „Оушън хол“ ЕООД, като е карал автомобил, на която е пишело само „Мобилен сервиз“, от М. знае, че е получавал заплата, но не знае колко; често му помагал му на паркинга за консумативи. Свидетелят сочи, че той не е работил за горепосоченото дружество и не познава лицето Р. В. Г..

По искане на процесуалния представител на ответника, в съдебното производство е открито производство по оспорване автентичността на Трудова книжка, издадена на К. М., по отношение на подписа на представляващия дружеството „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, както и по отношение Трудов договор № 12/17.01.2018 г., Допълнително споразумение към Трудовия договор от 17.01.2018 г. и Заповед № 21/26.03.2020 г. за прекратяване на трудов договор, сключен с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД.

В тази връзка по искане на ответника по делото е допусната и приета без оспорване от страните заключение по допуснатата съдебно-графологична експертиза, обективирана в Протокол № 72 за извършаване на почеркова експертиза, което съдът кредитира като правилно и компетентно. В заключението в.л. В. сочи, че подписите, положени от името на Р. В. Г. за „работодател“ в Трудов договор № 12/17.01.2018 г., Допълнително споразумение към Трудовия договор от 17.01.2018 г. и Заповед № 21/26.03.2020 г. за прекратяване на трудов договор, както и на стр. 17 от Трудова книжка, издадена на К. М., са положени от Р. В. Г..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и

интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и в оспорения акт се съдържат фактически и правни основания за издаването му. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В настоящия случай спорът по делото е дали жалбоподателят има качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1. ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, с оглед резултата от извършените проверки на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода 17.08.2018г. до 25.03.2020г., респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 54ж от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

С оглед на представените по делото доказателства и изложените от страните съображения съдът намира следното:

Предвид представените от К. К. М. документи и наличните данни към 2020 г., подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с разпореждане № 212-00-5857-1 от 18.05.2020г. на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода от 26.03.2020г. до 25.09.2020г. в размер от 55,10 лв., чието изплащане е спряно с разпореждане № 212-00-5857-2/18.05.2020г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 КСО, считано от 26.03.2020г. и с разпореждане № 212-00-5857-3/18.05.2020г., след изтичане периода на обезщетението за оставане без работа е възобновено изплащането на отпуснатото ПОБ за периода от 26.04.2020г. до 25.10.2020г. в размер на 51,10 лв. дневно. Отпуснатото ПОБ е изплатено на жалбоподателя от фонд "Безработица" на ДОО парично обезщетение за посочения период в общ размер на 6 387,50 лева.

Разпореждането на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО с за отпускане на ПОБ с № 212-00-5857-1 от 18.05.2020г., е отменено с разпореждане № 212-00-8057-4 от 03.04.2023 г., като с разпореждане

№ 212-00-5857-5 от 03.04.2023г. е постановен отказ за отпускане на ПОБ на К. К. М. по подаденото на 16.04.2020г. заявление с данни за последно правоотношение с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД и с разпореждане № 212-00-5857-5 от 03.04.2023г. е разпоредено жалбоподателят М. да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 26.04.2020г. до 25.10.2020г. в размер на 6 387, 50 лв. – главница. И трите процесни разпореждания са издадени във връзка с осъществен последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, предвид установени нови обстоятелства относно осигурителя „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД.

Подадените от този осигурител данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за К. К. М. за периода от 17.01.2028г. до 25.03.2020г. вкл., са заличени и за този период следва да се приеме, че жалбоподателят не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

Установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни в НОИ и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи, вкл. и първични счетоводни документи, във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности.

Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на

проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания съгласно чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1 от ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт), издаден в резултат на проверката.

В случая, констатираните данни за невнесени осигурителни вноски за периода от м. февруари 2014г. да м.09.2021г. вкл., съгласно данните по чл. 5, ал. 4 от КСО от „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД са основание за извършване на проверка в осигурителя, за да бъде установено дали те са били дължими.

При извършената проверка от контролен орган на ТИ на НОИ - С. град на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01155018/28.06.2022г. , е констатирано, че от дружеството са подавани декларации Обр.№ 6, но същото има задължения за осигурителни вноски по тези декларации за периода м. 04.2015г.- м.07.2021г. в особено големи размери – 207 230,00 лв. С. извършения анализ на събраните по време на проверката доказателствата, в КП е установено безспорно, че по отношение дружеството че липсват доказателства за полагане на труд от лицата със сключени трудови правоотношения в „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, както и че липсват данни изобщо за извършвана от дружеството търговска дейност . В хода на производството не са представени доказателства за получени реални парични средства от дружеството, вследствие на което същото не би могло да изплати трудови възнаграждения на своите служители.

С оглед на събраните доказателства, може да се приеме, че „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр.1 на физически лица с висок осигурителен доход, без да се внасят дължимите осигурителни вноски, е цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

След множество предприети действия от страна на контролиращия орган, не е установено извършване на стопанска дейност от страна на дружеството. След многократни опити от страна на всички институции, не е осъществен контакт с управителя на дружеството респ. не намерено лице за контакт.

С оглед резултата от извършените проверки на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1. ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими.

Предвид гореизложеното, на осигурителя „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01155022/28.06.2022 г. за заличаване на неправомерно подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен "01" и "04" за 24 лица, за периода от м. 02.2014 г. до м. 09.2021 г. вкл., в т.ч. и за К. К. М. - за периода от 17.01.2018 г. до 25.03.2020 г. вкл.

В този смисъл, претенциите на жалбоподателя, че е отговарял на изискванията на чл. 54а, ал. 1 от КСО и необосновано е постановена отмяна на разпореждането за отпускане, отказ за отпускане на ПОБ и е поискано да възстанови неоснователно получената сума, са явяват неоснователни и недоказани.

Наличието на уведомление за сключен трудов договор не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, тъй като осигурителното и трудовото правоотношение не са идентични. Осигурителното правоотношение има публичен и административноправен характер, тъй като се осъществява чрез публични фондове и едната от страните е винаги публична институция - осигурителният орган, и се регламентира в КСО. Трудовото се урежда в КТ, където със задължението по чл. 62, ал. 3 на КТ работодателите да подават уведомления до НАП за сключен трудов договор, които се вписват в специален регистър на трудовите договори, законодателят цели да бъде оповестено възникването на трудовото правоотношение, което дава сигурност на работника и е свързано с възникване и на други задължения за работодателя, свързани с осигуряването на наетите лица.

В тази връзка - макар трудовото правоотношение да предпоставя осигурителното, релевантно досежно последното е изпълнението на разписаните в КСО предпоставки. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на

подени уведомления в НАП за сключен/прекратен трудов договор и подаване на данни с декларация обр. № 1 за осигурителен стаж и осигурителен доход не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО, основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В горния смисъл е и установената съдебна практика на ВАС, VI-то отделение (вж. Решение № 5219/23.04.2021 г. на ВАС, по адм. д. № 24982/2021 г., Решение № 4246/01.04.2021 г. на ВАС, по адм. д. № 9292/2020 г., Решение № 4718/14.04.2021 г. на ВАС, по адм. д. № 924/2021 г., Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9471/2020 г., Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/2015г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/2012г.; Решение № 13914/20.11.2014г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.; Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д.№ 9940/2014 г. и др).

На основание коментиранияте нови доказателства от извършените проверки, в резултат на които са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, ръководителят по осигуряването за безработица правилно е постановил и потвърдените с оспореното решение разпореждания досежно правото на ПОБ и възстановяване на полученото такова.

Във връзка с гореизложената фактическа обстановка, с оглед относимите правни норми и липсата на представени доказателства, основаващи твърденията и исканията на К. К. М., формулирани в жалбата, същите се явяват са неоснователни и необосновани.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, каквото в случая е направено.

Предвид представените за жалбоподателя документи и коригираните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, правилно и законосъобразно с разпореждане № 212-00-5857-4/03.04.2023 г. на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е отменено първоначално издаденото разпореждане № 212-00-5857-1/18.05.2020г. за отпускане на

парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО и съответно е издадено последващото разпореждане № 212-00-5857-5/03.04.2023 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 1, във връзка с чл. 10 от КСО е постановен отказ за отпускане на ПОБ, с оглед факта, че К. К. М. не е осигурено лице по смисъла на КСО по правоотношението с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД и в тази връзка не попада в обхвата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, а с разпореждане № 212-00-5857-6/03.04.2023 г. на основание чл. 114, ал. 3, във вр. с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено лицето К. К. М. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 26.04.2020г. до 25.10.2020г. общо в размер на 6 387, 50 лв.-. главница, поради установените нови данни и документи, в следствие на извършената проверка при осигурителя, подавал данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицето, чийто резултат са довели до извода, че същата не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. М. от [населено място], чрез адв. А., срещу Решение № 1040-21-283/05.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-5857-4/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-5/03.04.2023 г., Разпореждане № 212-00-5857-6/03.04.2023 г., издадени от ръководителя по осигуряването за безработица., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА К. К. М., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. – град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен

съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: